

РЕШЕНИЕ

№ 781

гр. Русе, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тихомира Г. Казасова

при участието на секретаря Станка Ст. Иванова
като разгледа докладваното от Тихомира Г. Казасова Гражданско дело № 20224520100653 по описа за 2022 година

КР. В. Б. заявява, че със Заповед №336з-3309/17.12.2021г. Директорът на ОДМВР – Русе прекратил сключения с него трудов договор №Д-2597/07.12.2020г., считано от 01.01.2022г. на основание чл.325, т.3 КТ, поради изтичане на уговорения срок.

Твърди, че на 01.12.2020г. постъпил на работа при ответника съобразно трудов договор №Д-2443/19.11.2020г., сключен при условията на чл.68, ал.1, т.1 КТ. Заемал длъжността „управител стол“ в сектор „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности към отдел „Административен“ при ОДМВР – Русе за срок до 31.12.2020г. Трудовото правоотношение било прекратено със Заповед №2799/2020г.

На 07.12.2020г. страните по делото подписали нов трудов договор №Д-2597 за същата длъжност, на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ със срок до 31.12.2021г.

Излага следните аргументи досежно незаконосъобразността на заповед Заповед №336з-3309/17.12.2021г.:

Приема, че клаузата: „за срок от 01.01.2021г. до 31.12.2021г.“ на трудов договор №Д-2597/07.12.2020г. е недействителна. В тази връзка сочи, че процесният трудов договор е втори срочен трудов договор, сключен със същия работодател, за същата длъжност. Счита, че началното сключване на срочен трудов договор за определено време е допустимо в две групи случаи, уредени в чл.68, ал.3 и ал.4 КТ.

Ал.3 на правната норма включвала две хипотези: първата с оглед видовете работи, за изпълнение на които се сключват срочните трудови договори – временни, сезонни и краткотрайни, а втората – приложима при сключване на срочни трудови договори независимо от естеството или характера на работа, с новопостъпили работници и служители в обявени в несъстоятелност или ликвидация предприятия.

Съгласно ал.4 на чл.68 КТ срочен трудов договор по ал.1, т.1 за срок най-малко една година можело да се сключи за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер, а се отнасят до основния предмет на дейност на работодателя, но това било допустимо само по изключение, дефинирано в § 1, т.8 от ДР на КТ.

Счита, че заеманата от него длъжност не попада в кръга на основните дейности в ОДМВР – Русе. Сочи, че в нито един от срочните трудови договори не са визирани конкретни причини, представляващи „изключение“ по смисъла на чл.68, ал.4 КТ, поради което приема, че не е налице условието „по изключение“. Заеманата длъжност нямала характер на временна, сезонна или краткотрайна по смисъла на чл.68, ал.3 КТ, касаело се за работа с постоянен характер. Към момента тази длъжност се изпълнявала по съвместителство от назначения касиер, била вакантна от 01.01.2022г. и предстояло да бъде назначено друго лице.

Предвид недействителността на срочната клауза счита, че трудовият договор е безсрочен, поради което прекратяването му на посоченото основание е в нарушение на закона.

С оглед изложеното моли съда да постанови решение, с което:

- да признае за недействителна клаузата „за срок от 01.01.2021г. до 31.12.2021г.“ в трудов договор №Д-2597/07.12.2020г.

- да отмени като незаконосъобразна Заповед №336з-3309/17.12.2021г. на Директора на ОДМВР – Русе;

- да го възстанови на длъжността „управител стол“ в сектор „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности към отдел „Административен“ при ОДМВР – Русе.

Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът – ОДМВР – Русе е депозирал отговор на исковата молба, в който излага доводи, досежно неоснователността на ищцовите претенции.

Заявява, че със заповед №8121К-5638/02.04.2020г. на министъра на вътрешните работи е изменена заповед №8121К-14242/04.12.2019г. за утвърждаване на допълнителен щат за длъжности за ЛРТП, финансирани със средства по подпараграф 10-91 от Бюджетната класификация на МВР в рамките на средствата, определени като разход за СБКО по бюджета за 2020г. за периода 01.01.2020г. – 31.12.2020г. С т.3 от новата заповед бил създаден допълнителен щат към щата на ОДМВР – Русе, във връзка с което към него били включени 8 щатни бройки за лица, работещи по трудово правоотношение във Ведомствени столове и бюфети в сектор „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности“ към отдел „административен при ОДМВР – Русе.

На 16.10.2020г. ищецът депозирал заявление за вакантната длъжност управител стол, на срочен трудов договор, по допълнителен щат към щата на ОДМВР – Русе. На основание чл.159, ал.2 от ЗМВР и чл.68, ал.1, т.1 КТ, във връзка с МЗ №8121К-5638/02.04.2020г., между директора на ОДМВР – Русе в качеството му на работодател и К.Б. – служител бил сключен трудов договор №Д-2443/19.11.2020г., въз основа който ищецът приел да изпълнява длъжността „управител стол“ по допълнителен щат за срок до 31.12.2020г. включително.

След изтичане уговорения срок трудовият договор бил прекратен, считано от 01.01.2021г.

Със заповед №8121К-10942/02.12.2020г. министър на вътрешните работи утвърдил допълнителен щат за длъжности за ЛРТП, финансирани със средства по подпараграф 10-91 от Бюджетната класификация на МВР в рамките на средствата, определени като разход за СБКО по бюджета за 2021г. за периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г.

На 07.12.2020г. К.Б. заявил, че *във връзка с МЗ№8121К-10942/02.12.2020г.* желае да бъде назначен на длъжност „управител стол“ за периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г. Работодателят удовлетворил молбата и сключил с ищеца нов, втори трудов договор №Д-2597/07.12.2020г. за поискания от служителя срок 01.01.2021г. – 31.12.2021г. вкл. След изтичане на уговорения срок ответникът прекратил трудовото правоотношение, считано от 01.01.2022г.

Пояснено е, че със Заповед №8121К-12289/03.12.2021г. министърът на вътрешните работи отменил предходно действалата заповед №8121К-10942/02.12.2020г. и допълнителния щат за длъжности за ЛРТП, финансирани със средства по подпараграф 10-91 от Бюджетната класификация на МВР в рамките на средствата, определени като разход за СБКО вече не съществувал.

Ответникът развива правни доводи, досежно предпоставките и приложението на чл.68 КТ.

Поддържа, че и в двата трудови договора, срокът по чл.68 КТ е дефиниран като дата, предвид изрично посочения в заповедите на министъра на вътрешните работи срок, за който допълнителният щат на ОДМВР – Русе е утвърден и съответно съществувал. Поради това приема, че договорите са сключени в хипотезата на чл.68, ал.1, т.1 КТ, което е отбелязано в двата акта. Твърди, че при сключване на договорите волята на страните е била достатъчно точно и ясно изразена и съгласувана помежду им относно периода през който ще бъдат обвързани от трудовото правоотношение.

Заявява, че в случая е приложено изключението, уредено в чл.68, ал.4 КТ. Тълкувайки нормите на чл.68, ал.4 КТ и § 1, т.8 КТ приема, че за да се приложи изключението, уредено в първата разпоредба е необходимо наличието на следните предпоставки: 1. Договорът да не се сключва за работи и дейности, които имат временен, сезонен или краткотраен характер, в който би се приложила общата хипотеза на ал.3; 2. Наличие на конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, конкретни за предприятието и обуславящи срочността на договора; 3. Посочените причини да съществуват към момента на сключване на трудовия договор; 4. Причините да са посочени в самия договор. В случая при сключване на втория трудов договор счита, че са били налице необходимите условия. В тази връзка сочи, че причините за сключването на втори срочен договор са посочени в самия контракт – заповедта на министъра за утвърждаване допълнителен щат към основния щат само за календарната 2021г.

По изложените съображения моли съда да отхвърли претенциите като неоснователни.

След преценка на доказателствата по делото, съобразявайки нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, съдът прие за установено от

фактическа страна, следното:

Страните по делото са били обвързани от трудово правоотношение основано на договор №Д-2443/19.11.2020г., сключен при условията на чл.68, ал.1, т.1 КТ, по силата на който К.Б. заемал длъжността „управител стол“ в сектор „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности към отдел „Административен“ при ОДМВР – Русе за срок до 31.12.2020г. Трудовото правоотношение е прекратено със Заповед №2799/2020г.

На 07.12.2020г. страните по делото сключили нов трудов договор №Д-2597 за същата длъжност, на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ със срок до 31.12.2021г.

Със Заповед №336з-3309/17.12.2021г. Директорът на ОДМВР – Русе прекратил сключения трудов договор №Д-2597/07.12.2020г., считано от 01.01.2022г. на основание чл.325, т.3 КТ, поради изтичане на уговорения срок.

С оглед установяване релевантни за спора факти е възложена и приета, неоспорена от страните експертиза, чието заключение съдът цени като ясно, пълно и всестранно. Вещото лице констатирало, че със заповед №8121К-5638/02.04.2020г. министъра на вътрешните работи изменил заповед №8121К-14242/04.12.2019г. за утвърждаване на допълнителен щат за длъжности за ЛРТП, финансирани със средства по подпараграф 10-91 от Бюджетната класификация на МВР в рамките на средствата, определени като разход за СБКО по бюджета за 2020г. за периода 01.01.2020г. – 31.12.2020г. С т.3 от новата заповед бил създаден допълнителен щат към щата на ОДМВР – Русе и включени 8 щатни бройки за лица, работещи по трудово правоотношение във Ведомствени столове и бюфети в сектор „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности“ към отдел „административен при ОДМВР – Русе. През 2020г. чрез подборна процедура, считано от 17.08.2020г. бил назначен служител на длъжност „продавач бюфет“ с трудов договор основан на чл.68, ал.1, т.1 КТ със срок до 31.12.2020г. вкл. За „управител стол“ не била проведена подборна процедура, тъй като само един кандидат подал заявление и бил назначен, считано от 01.12.2020г. за срок до 31.12.2020г. вкл. Останалите длъжности по допълнителния щат не били заети.

Със заповед №8121К-10942/02.12.2020г. министър на вътрешните работи утвърдил допълнителен щат за длъжности за ЛРТП, финансирани със средства по подпараграф 10-91 от Бюджетната класификация на МВР в рамките на средствата, определени като разход за СБКО по бюджета за 2021г. за периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г. за 8 щатни бройки на длъжности, между които „управител стол“. През 2021г. служителите, назначени през 2020г. на длъжностите „продавач бюфет“ и „управител стол“ подали заявления и били назначени на същите длъжности с втори трудов договор по чл.68, ал.1, т.1 КТ за срок до 31.12.2021г. включително. За останалите длъжности били проведени подборни процедури, тъй като имало повече от един кандидат.

С МЗ №8121К-12289/03.12.2021г. бил утвърден допълнителен щат за длъжности за ЛРТП за периода 01.01.2022г. – 31.12.2022г., включително длъжността „управител стол“. С писмо от 21.12.2021г. било обявено, че длъжността „управител стол“ е вакантна, считано от 01.01.2022г. На 15.02.2022г. тази длъжност била заета от служител, назначен за пръв път в

ОДМВР – Русе на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ за срок до 31.12.2022г. Не е била проведена подборна процедура, тъй като само един кандидат е подал заявление за заемане длъжността.

Експертът твърди, че всички лица, работещи по срочно трудово правоотношение в МВР, задължително следвало да подадат заявление за ново назначение, след изтичане срока на трудовия им договор.

Установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Предвид изложените в исковата молба обстоятелства и формулиран петитум съдът квалифицира правно предявените, обективно съединени искове по чл.74; чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ.

По иска с правно основание чл.74, ал.4 КТ:

Недействителността на трудовия договор е уредена като самостоятелен институт, който в отклонение от общите правила за недействителност на сделките по ЗЗД, регламентира изрични основания за недействителност, реда за обявяването ѝ, правните последици и възможността за саниране на недействителността. Кодексът на труда говори само за недействителност на трудовото правоотношение, като за приложението на този правен институт, касаещ в голяма степен правото на работника на отпуск, на трудово възнаграждение и трудов стаж, е необходимо да са налице предвидените в закона основания за обявяване на недействителност и съответният недостатък да не е отстранен или отпаднал. При частична недействителност, т.е. недействителност на определени клаузи на трудовия договор (относно срока, размера на трудовото възнаграждение, на отпуск и др.) се прогласява недействителността на отделните клаузи и те се заместват от съответните повелителни разпоредби на закона или от предвиденото в колективния трудов договор.

Недействителен е трудов договор, който противоречи на закона или на колективен трудов договор или ги заобикаля (чл.74, ал.1 КТ).

В случая ищецът приема за недействителна клаузата на трудов договор №Д-2597/07.12.2020г. определяща срочността му, като навежда доводи за нарушение разпоредбите на чл.68, ал.3 и ал.4 КТ.

Съгласно чл.67, ал.1 КТ, трудовият договор може да бъде сключен като срочен или за неопределено време. За да се счита сключен за неопределено време, в контракта не следва да е включена изрична уговорка за срок (чл.67, ал.2 КТ). Когато договорът е срочен, срокът на действието му трябва или да е точно определен, или да е определяем въз основа други елементи от съдържанието му.

Законодателят изчерпателно е изброил случаите, в които може да се сключи срочен трудов договор: за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности (чл.68, ал.3 КТ). По изключение срочен трудов договор по чл.68, ал.1 КТ, за срок най-малко една година може да се сключи за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер. Легална дефиниция на „изключение“ по смисъла на чл.68, ал.4 КТ дава § 1, т.8 от ДР на КТ: „Изключение по смисъла на чл.68, ал.4 КТ е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му.“

Сключеният между страните трудов договор №Д-2597/07.12.2020г. не противоречи на посочените законови разпоредби.

В договора изрично е отразено, че се сключва на основание чл.68, ал.1, т.1 КТ и е включена изрична уговорка за срок – от 01.01.2021г. до 31.12.2021г., т.е. при определяне на характера му не е приложима презумпцията на чл.67, ал.2 КТ. Ищецът е приел да изпълнява длъжността „управител, стол“ в сектор „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности“ към отдел „Административен“ при ОДМВР – Русе по допълнителния щат утвърден с МЗ №8121К-10942/02.12.2020г. По силата на заповедта се назначават лица по срочно трудово правоотношение за определени длъжности, при осигурени финансови средства за тези дейности по бюджета на МВР за периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г.

В депозираното от ищеца заявление, регистрирано под №336р-30768 (лист 25), изрично се сочи, че желае да бъде назначен за визирания период по допълнителния щат, утвърден с МЗ №8121К-10942/02.12.2020г. При наличие на изрично волеизявление и липса на твърдения за пороци на волята при формирането му, се предполага, че същото е извършено при осъзнаване на правните му последици.

Изложеното води до извод, че при сключване на втория трудов договор между страните, са били налице кумулативно предвидените предпоставки по чл.68, ал.4, вр.§ 1, т.8 ДР на КТ съставляващи допустимо „изключение“ от общата забрана по чл.68, ал.3 КТ за сключване на срочни трудови договори. Налице е конкретна обективна икономическа причина, обусловила срочността на договора, а именно осигурено финансиране за назначаване по трудови договори на основание чл.68 КТ за определен срок, както и изрично писмено искане на ищеца, който е кандидатствал за назначаване по срочен договор на длъжност по допълнителен щат, утвърден с конкретен акт – МЗ от 02.12.2020г. Поради това съдът приема, че включената в трудовия договор клауза за срок на договора е валидна и е породила правно действие, с оглед което предявеният иск за прогласяване недействителност на същата е неоснователен.

По претенциите за отмяна Заповед №336з-3309/17.12.2021г. на Директора на ОДМВР – Русе и възстановяване ищеца на заеманата преди уволнението длъжност:

След като срочния трудов договор не страда от твърдения порок, работодателят е упражнил законосъобразно правото си да прекрати трудовото правоотношение с ищеца, поради което не са налице основания за отмяна на процесната заповед и искът с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ следва да бъде отхвърлен.

С оглед акцесорния характер на претенцията по чл.344, ал.1, т.2 КТ и предвид факта, че съдът не е уважил обуславящия я иск, същата подлежи на отхвърляне.

По разноските:

Предвид изхода на спора, ищецът следва да заплати на ответника направените по делото разноски. В случая се претендира юрисконсултско възнаграждение, което съобразно фактическата и правна сложност на делото съдът определя в размер на 100 лева.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни, предявените от *КР. В. Б.*, ЕГН ***** срещу *Областна дирекция на МВР – Русе*, ЕИК 129009895 със седалище и адрес на управление: гр.Русе, бул.“Генерал Скобелев“№49 претенции с правно основание чл.74, ал.4; чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ за:

- признаване недействителността на клаузата „за срок от 01.01.2021г. до 31.12.2021г.“ в трудов договор №Д-2597/07.12.2020г.;
- отмяна на Заповед №336з-3309/17.12.2021г. на Директора на ОДМВР – Русе;
- възстановяване ищеца на длъжността „управител стол“ в сектор „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности към отдел „Административен“ при ОДМВР – Русе.

ОСЪЖДА *КР. В. Б.*, ЕГН ***** да заплати на *Областна дирекция на МВР – Русе*, ЕИК 129009895, сумата 100 лева – възнаграждение за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____